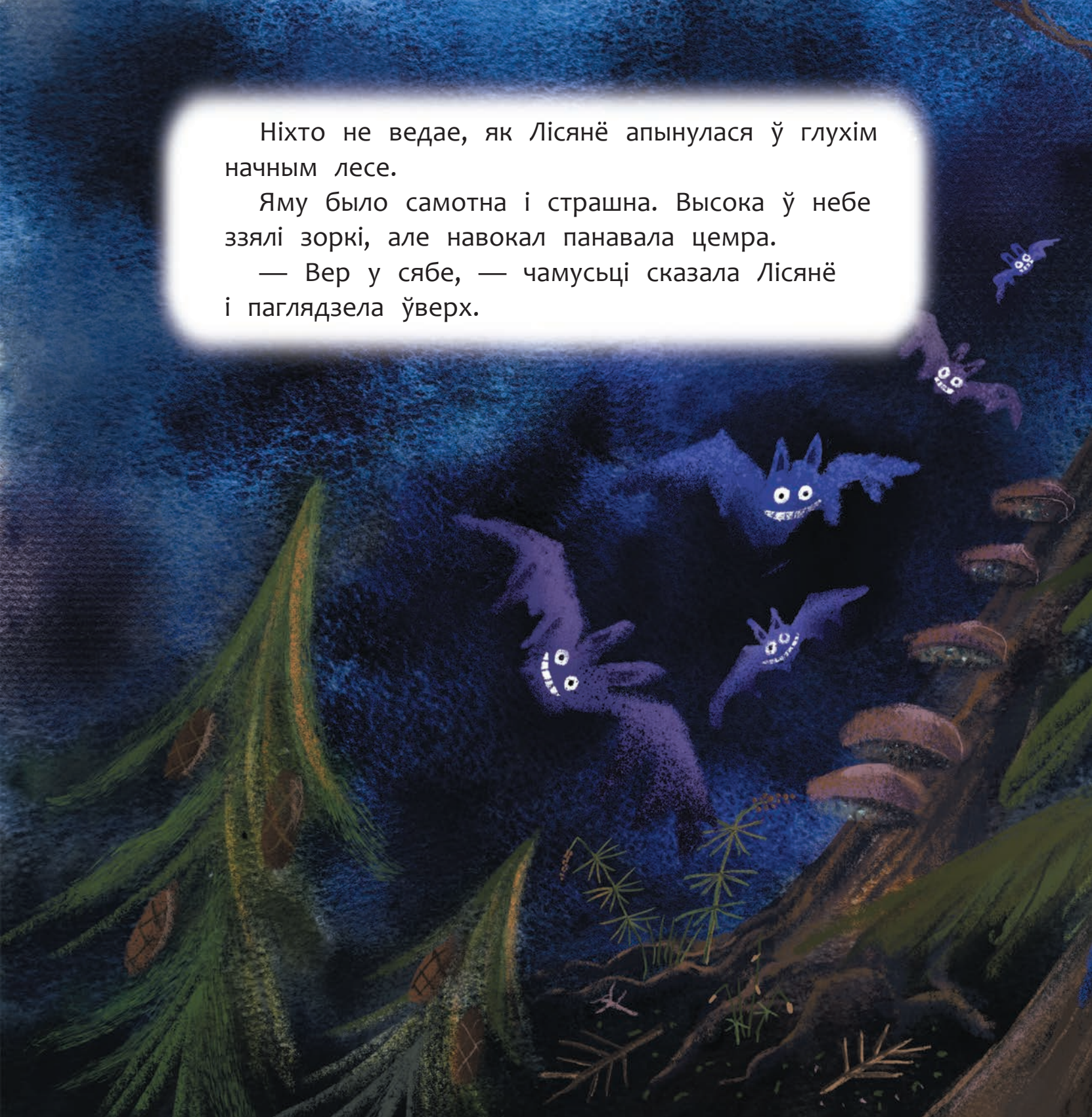

Ніхто не ведає, як Лісянє апынулася ў глухім
начным лесе.

Яму было самотна і страшна. Высока ў небе
ззялі зоркі, але навокал панавала цемра.

— Вер у сябе, — чамусьці сказала Лісянє
і паглядзела ўверх.

Пасля гэтых слоў нейкім чароўным чынам
з-за воблака выглянуў месяц. Стала святлей.
Лісянё ўспомніла пра дом. Дзе ён? Куды
ісці?

— Вер у сябе, — пачула яно ўнутраны голас.
Лісянэ асцярожна і нясмела адправілася на
пошукі дому.